

பன்மொழிச் சூழலில் தமிழ்மொழிமீது சரவாக் மாநிலத் தமிழர்களின் மனப்பாங்கு
Selvajothi Ramalingam & Sheena Kaur Jaswant Singh
University of Malaya

1.0 முன்னுரை

ஒரு மொழியின் தோற்றமும் பரவலும், ஒரு தனிமனிதனின் முயற்சியோ ஒரு குழுவின் முயற்சியோ அல்ல. ஒட்டு மொத்த ஒரு சமூகத்தில் பன்னெடுங்காலமாக பயன்படுத்தப்பட்டு; வழக்கு மொழியாக இருந்து, எழுத்துருவம் பெற்று, இலக்கியங்கள் பல வடித்து இதனூடே இலக்கணமும் அமைந்து சீர்மிகு மொழியாக உருப்பெறுவது அந்தந்த மொழிக்கும் அதனைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் பெருமையைத் தரவல்லது என்றால் அது மிகையாகாது.

இன்றைய சூழலில் ஒற்றை மொழிச் சூழல் கடந்து, இரு மொழி, மூன்று மொழி, நான்கு மொழிகள் என்று பரந்து விரிந்து செல்வதை நாம் கண்கூடாகக் காண்கிறோம். அதாவது மலேசியச் சூழலில் ஒரு குழந்தை 10 வயதிற்குள்ளாகவே தம் தாய்மொழி, தேசிய மொழியான மலாய்மொழி, ஆங்கில மொழி ஆகியவற்றைக் கற்கின்ற சூழல் ஏற்படுகின்றது (Gill, 2005). இப்பொழுது, தேசியப் பள்ளிகளில் தமிழ் மாணவர்களில் சிலர் சீனமொழியைக்கூட கற்கின்ற சூழலும் ஏற்படுகின்றது. ஆக, ஒருவரின் மொழி ஆளுமை என்பது மொழி, இனம், சமயம், பண்பாடு ஆகிய கட்டுப்பாடுகளைக் கடந்து சென்று கொண்டிருக்கிறது என்பது இயல்பான ஒன்றாகிவிட்டது (Nelde, 1987). இந்தச் சூழலில் நாம் நமது தாய்மொழியான தமிழ்மொழியை எவ்வாறு நடைமுறையில் பயன்படுத்துகிறோம்; இந்த மொழியின் மீது நமது மனப்பாங்கு எவ்வாறு அமைந்துள்ளது என்பது சற்றுச் சிந்திக்க வேண்டிய ஒன்றாக இருக்கிறது.

ஒரு நாட்டில் சிறுபான்மை மக்களாக வாழும் ஓர் இனம், அந்நாட்டின் தேசிய மொழியாக; ஆதிக்க மொழியாக விளங்குகின்ற மொழிகளோடு தொடர்புநிலையில் இருக்கும்போது அந்த மொழிகளின் தாக்கம் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் என்பது திண்ணம் (Asmah Haji Omar, 1998). இவ்வாறான சூழலில் ஒருவரின் தாய்மொழி முழுமையாகவோ ஒரு பகுதியாகவோ அந்த ஆதிக்கமொழியின் தாக்கத்தால் அந்த மொழியைத் தம் அன்றாட வாழ்க்கையில் சிறுபான்மை மக்களோடு உரையாடுகின்ற-உறவாடுகின்ற சூழலிலும் பயன்படுத்துகின்ற சூழலைப் பரவலாக அமைந்துவிடுகின்றது (Fishman, 1968). இவ்வாறான சூழலில் நாம் நமது தாய்மொழியில் திறன் குன்றியவர்களாக ஆகிவிடுவதற்கும் இது வழிவகுத்துவிடுகிறது.

கட்டங்கட்டமாகப் பையப் பைய மாறிவரும் பயன்பாட்டு மொழியான நமது தாய்மொழி அதிகபட்சமாக மூன்றே தலைமுறைகளில் முழுமையாக மாறி, ஆங்கிலமோ தேசிய மொழியான மலாய் மொழியோ தங்களின் குடும்ப மொழியாகவோ தங்களைச் சார்ந்த வட்டத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நண்பர்களோடும் உரையாடுவதற்குப் பயன்படுகின்ற தொடர்புமொழியாகவோ மாறிவிடுகின்றது (Thilagavathi, 2008). பிறகு, குறிப்பிட்ட பகுதியில் வாழ்கின்ற ஒரு சமுதாயத்தில் இந்த மொழி அழிந்துவிடுகின்ற சூழலையும் நாம் தொடர்ந்து காண்கிறோம் (Lewis, 2009). இவ்வுலகில் பல நாடுகளில் தமிழர்கள் வாழ்ந்தாலும், புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் வாழும் நாடுகளில் தமிழ்மொழி பயன்பாட்டு மொழியாக இல்லாத சூழலில் தனது அடையாளத்தை இழந்து; அடுத்து வரும் தலைமுறையினருக்குத் தங்களின் தாய்மொழியைக் கொண்டு செல்வதில் சவால்கள் மிகுந்திருப்பது தவிர்க்க இயலாத சூழலாக அமைகிறது.

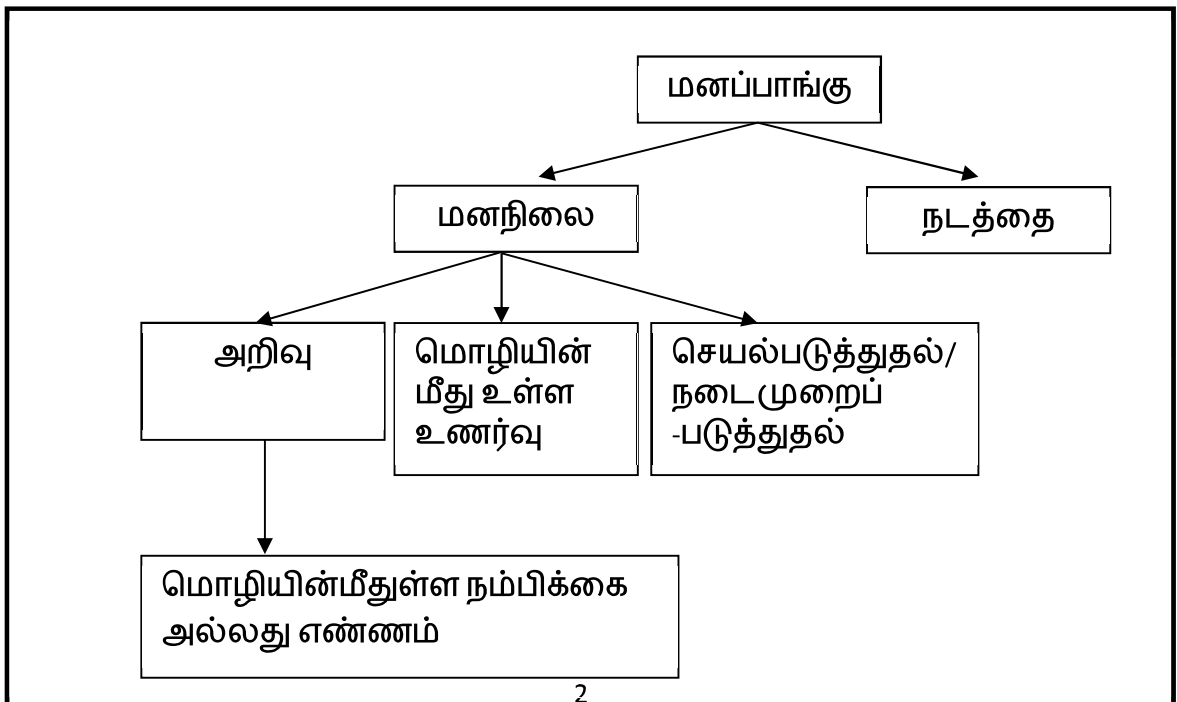
மொழி அழிந்தால் பண்பாடு அழியும், பண்பாடு அழிந்தால் அந்த இனமே அழிந்துவிடும் என்பது நாம் யாவரும் அறிந்த ஒன்று. ஒரு மொழி அழிந்தாலும் அல்லது பயன்பாட்டு மொழியாக இல்லாதிருந்தாலும் அந்த இனத்தில் பின்பற்றிவருகின்ற சில பண்பாட்டுக் கூறுகளை வைத்துக் கொண்டு, மொழி அழிந்தாலும் பண்பாடு காக்கப்படுகின்றது என்ற கருத்தும் மொழியியலாளர்களிடையே நிலவிவரும் மற்றொரு கூற்று (David, 2009). ஆனால் நமது தமிழ்மொழியைப் பொருத்தமட்டில் நமது மொழி, பயன்பாட்டில் இல்லை என்றால் நமக்குரிய பண்பாட்டினை இழந்து பிறப்பாட்டுத் தாக்கத்தால் நமது அடையாளத்தை இழந்துநிற்கும்

சூழலை எதிர்க்கொள்ள நேரிடும்; காரணம், நமது தமிழ்மொழியில் இடம்பெற்றிருக்கும் ஒவ்வொரு சொல்லும் தன்னகத்தே பண்பாட்டுப் பின்புலனையும், அறிவியலையும், மெய்யியலையும் கொண்டுள்ளது. இக்கூற்றினை வேர்ச்சொல் ஆய்வின்வழி கண்டறியலாம் (வாசுதேவன், 2013). ஆக, மொழியின்றிப் பின்பற்றபடுகின்ற பண்பாடு ஒரு தலைமுறைக் கூட நிலைக்காது என்பதை இங்கு நாம் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும்.

அனைத்துலக மொழியான ஆங்கில மொழியினாலோ, தேசிய மொழியான மலாய் மொழியினாலோ அரசாங்கக் கொள்கையினாலோ; அதன் அமலாக்கத்தினாலோ பல்வேறு வகைகளில் சவால்கள் வந்தாலும் ஒருவரின் தாய்மொழியைத் தொடர்ந்து நிலைநாட்டுவதற்கு மொழியின் மீதுள்ள மனப்பாங்கு இன்றியமையாத ஒன்றாக அமைகிறது (Mohamad Subakir, 1998). மொழிமீது ஒருவர் கொண்டிருக்கும் மனப்பாங்கு ஒருவருக்கு எத்தனை இடர்கள் வந்தாலும் அவை அனைத்தையையும் எதிர்க்கொண்டு இந்த மொழியைப் பயன்பாட்டு மொழியாக; அடுத்த தலைமுறைக்குக் கொண்டு செல்லக்கூடிய மொழியாக நிலைப்பெறச் செய்ய முடியும்.

1.1 மொழிமீது உள்ள மனப்பாங்கு

மனப்பாங்கு ஒருவரின் மனநிலை (mental); நடத்தை (behaviour) ஆகியவற்றைச் சார்ந்தது. இதில் மனநிலை எனப்படுவது ஒருவரின் தனிப்பட்ட சுயசிந்தனையை; எண்ணத்தை வெளிப்படுத்துவனவாகும். நடத்தை எனப்படுவது சமூகத்தோடு உறவாடுகின்ற சூழலை மையமாகக் கொண்டு அமைவது (Fasold, 1984). இக்கருத்தைக் கீழ்க்காணும் விளக்கப்படம்வழி அறியலாம்.

விளக்கப்படம் 1: மொழிமீதுள்ள மனப்பாங்கு

பன்மொழிச்சூழலில் வாழும் மக்களிடையே மொழியின்மீது உள்ள மனப்பாங்கு போன்ற ஆய்வுகள் வரவேற்புக்குரிய துறையாக விளங்குகிறது. ஒரு மொழியைத் தற்காப்பதற்கோ தொடர்ந்து பயன்படுத்துவதற்கோ மொழியின் மீது கொண்டிருக்கும் மனப்பாங்கு மிகவும் முக்கியமாகக் கருதப்படுவதே இதன் காரணமாகும் (Baker, 1992). மேலும் ஒரு சமுதாயத்தின் நம்பிக்கையைப் பிரதிபலிக்கக்கூடிய ஒன்றாகவும் இது அமைகிறது. ஒரு மொழியின் நிலை, மதிப்பு, முக்கியத்துவம் ஆகியவற்றை அளந்து பார்க்கக் கூடிய ஒரு கருவியாகவும் இந்த மொழியின் மீதுள்ள மனப்பாங்கு அமைகிறது.

மொழிமீது ஒருவர் கொண்டிருக்கும் மனப்பாங்கை அறிய விழைவது மிகவும் கடினம். காரணம் இது ஒருவரின் எண்ணத்தை அல்லது உணர்வை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆகையால், இதனைப் புறக்கண்களால் கண்டறிவது இயலாத ஒன்று. ஆனால் ஒருவரின் நடத்தையின் வாயிலாக அவருடைய மனப்பாங்கை நாம் அடையாளம் காண இயலும். மேலும், ஒருவரின் மனப்பாங்கு அவரின் உளவியலை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. மொழியின்மீது ஒருவர் கொண்டிருக்கும் மனப்பாங்கோ எண்ணமோ அவர்களின் வாழ்க்கைச் சூழலைப் பொருத்தே அமைகிறது. ஒருவர் தம் தாய்மொழிமீது விழிப்புணர்வு கொண்டிருந்தால் அந்த மொழியில் ஆளுமை கொண்டிருப்பர். அந்த மொழியின் மீது பற்றும் மேலோங்கி இருக்கும் (Nasser Hassanzadeh, 2011). அதோடுமட்டுன்றி, ஒரு மொழியைப் பயில்வதற்கு முனைப்பும் முக்கியக் காரணியாக விளங்குகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, ஆங்கில மொழியை நன்கு கற்றுக்கொண்டால் வேலை வாய்ப்பும் அனைத்துலக நிலையில் சில வணிகவாய்ப்பும் கல்விவாய்ப்பும் கிடைக்கும் என்னும் நிலையில் அம்மொழிமீது நேர்மறையான எண்ணம் ஏற்படுவதும் இயல்பு.

இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு கிழக்கு மலேசிய மாநிலமான சரவாக் மாநிலத்தின் தலைநகரமான கூச்சிங் மாநகரில் வாழும் தமிழர்கள் தங்கள் தாய்மொழிமீது கொண்டுள்ள மனப்பாங்கு தொடர்பாக ஓர் ஆய்வு நடத்தப்பட்டது. இந்த ஆய்வு தொடர்பான விவரங்களைத் தொடர்ந்து காண்போம்:

1.2 ஆய்வு

1.2.1 ஆய்வுச் சிக்கல்

சரவாக் மாநிலத்தில் தமிழர்களின் குடியேற்றம் ஏறக்குறைய 148 ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்தது (Baring, 2007). இவர்கள் தென்னிந்தியாவிலிருந்து குறிப்பாகத் தமிழகத்திலிருந்து காப்பித்தோட்டத்தில் வேலை செய்வதற்காகச் சரவாக் மாநிலத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டார்கள். முறையான தமிழ்க்கல்வி இல்லாத நிலையிலும் சிறுபான்மையிலும் சிறுபான்மையாகக் கருதப்படும் இவர்கள் தமிழ்மொழியைப் பயன்பாட்டு மொழியாகக் கொள்வது பெரும் சவாலாக இருந்துள்ளது; இருந்தும் வருகிறது. இருப்பினும், கூச்சிங் நகரில் வாழும் தமிழர்கள் கடந்த ஒன்றரை நூற்றாண்டாக தமிழ்ப்பள்ளிகள் இல்லாத சூழலிலும் தமிழ் ஊடகங்கள் இல்லாத சூழலிலும் (1999 ஆண்டு ஆஸ்ட்ரோ தொலைக்காட்சி நிறுவனம் தொடங்கும் வரை) தமிழ்மொழியைத் தொடர்ந்து பயன்படுத்தி வருவது நம்மை வியப்பில் ஆழ்த்தும் ஒரு செய்தியாக அமைகிறது. சுமார் ஐந்து தலைமுறைகளைக் கடந்து நிற்கும் நிலையில் சரவாக் மாநிலத்தில் வாழும் தமிழர்கள் ஒருபுறம் தங்கள் தாய்மொழியைத் அன்றாட வாழ்வில் பயன்படுத்தி வந்தாலும் மறுபுறம் இன்றைய சூழலில் இந்த நிலையில் சற்றுத் தொய்வு ஏற்பட்டுள்ளதை ஆய்வுகள் குறிப்பிடுகின்றன. அதாவது சரவாக் மாநிலத்தில் சிறுபான்மை மக்களின் பயன்பாட்டு மொழிகளாகக் கருதப்படும் பல மொழிகள் இன்று வழக்குநிலை இழந்து மலாய் மொழிகளுக்குத் தாவல் ஏற்படும் சூழல் ஆராய்ச்சிகள் மூலம் நிறுவப்பட்டுள்ளன (Noriah, 2012). இதன் அடிப்படையில் தமிழ்மொழி மட்டும் விதிவிலக்கல்ல என்பதை அடிப்படையாகக்

சிக்கலாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். மேலும், சரவாக் மாநிலத்தில் முறையான தமிழ்க்கல்வி இல்லாத சூழலில் தமிழரிடையே வாசிப்பு மற்றும் எழுத்துத்திறனில் காணப்படும் தேக்கம் இந்த மொழியைத் தொடர்ந்து பயன்படுத்துவதற்கு ஒரு தடையாக அமைவதும் மற்றொரு மொழி சிக்கலாக அமைகிறது (Nadesan, 2013).

1.3 ஆய்வு நோக்கம்

மேற்காணும் சிக்கல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழ்மொழிமீது சரவாக் தமிழர்களின் மனப்பாங்கு எவ்வாறு அமைந்துள்ளது என்பதை ஆராய்வது இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

1.3.1 ஆய்வு முறைமை

1.3.2 அளவு கருவிகள்

இந்த ஆய்விற்கு இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்ட ஆய்வு வினாநிரல் பயன்படுத்தப்பட்டது. முதல் பகுதியில் சுயவிவரக் குறிப்புகளும் (4-கேள்விகள்) இரண்டாம் பகுதியில் தமிழ்மொழிமீதுள்ள மனப்பாங்கு குறித்த தகவல்களை அறியக்கூடிய கேள்விகளும் (10-கேள்விகள்) அடங்கியுள்ளன.

1.3.3 பங்கேற்பாளர்கள்

இந்த ஆய்வில் 220 பேர் பங்கேடுத்தனர். சரவாக் மாநிலத்தில் ஏறக்குறைய 7411 இந்தியர்கள் இருக்கிறார்கள் (Department of Statistic Malaysia, 2010). இதில் 85 விழுக்காட்டினர் தமிழர்கள். மேலும் பெரும்பாலானோர் கூச்சிங் நகரில் வாழ்கிறார்கள். கூச்சிங்கில் இவர்கள் எண்ணிக்கை 3080 ஆகும். ஆக, கூச்சிங் நகரில் வாழும் தமிழர்கள் மட்டுமே இவ்வாய்விற்கு உட்படுத்தப்பட்டனர். சரவாக் தமிழர்களின் மனப்பாங்கை அறிந்து கொள்வதற்கு வினாநிரல் வழியாக தகவல்கள் பெறப்பட்டன. இதில் 125 ஆண்களும் (57%) 95 பெண்களும் (43%) பங்கேடுத்தனர்.

1.4 ஆய்வுரை

1.4.1 தமிழ்மொழிமீது கூச்சிங் தமிழர்களின் மனப்பாங்கு

பொதுவாக, இவ்வாய்வின்வழி கூச்சிங் தமிழர்களின் தமிழ்மொழியின் மீதுள்ள மனப்பாங்கு நேர்முறைச் சிந்தனையையே வெளிப்படுத்துகின்றது. அதாவது, 78% (176) விழுக்காட்டினர் தமிழ்மொழியின்மீது நேர்முறைச் சிந்தனையையும் 22% (44 பேர்) எதிர்முறைச் சிந்தனையையும் கொண்டிருக்கின்றனர். அதிகமானோர் நேர்முறைச் சிந்தனையைக் கொண்டிருந்தாலும் 28% எதிர்முறைச் சிந்தனை வெளிப்படுத்தியிருப்பது இங்கு ஆபத்தான நிலையையே சுட்டிக்காட்டி எச்சரிக்கைமணி எழுப்பிக்கொண்டிருக்கிறது. இதனைக் கீழ்க்காணும் அட்டவணை வாயிலாக அறிய முடியும்.

அட்டவணை: 1

தமிழ்மொழிமீது கூச்சிங் தமிழர்களின் மனப்பாங்கு

1. சரவாக் மாநிலச் சூழலில் தமிழர்களுக்குத் தமிழ்மொழி முக்கியம்
15 33 79 93 78 172
2. சரவாக்கில் தமிழ்மொழி பயன்பாட்டில் தொய்வு ஏற்பட்டுள்ளது.
72 49 54 45 45 99
3. நண்பர்களோடு பழகுவதற்குத் தமிழ்மொழி அவசியம்.

- 40 59 49 72 55 121
4. பிற இன நண்பர்கள் முன்னிலையில் தமிழ் நண்பர்களிடம் தமிழில் பேசுவதற்குக் கூச்சமாக இருக்கும்.
35 53 56 76 60 132
5. தமிழ்மொழி கற்பதில் ஆர்வம் உண்டு.
12 32 71 105 78 172
6. தமிழ்மொழியில் சரளமாகப் பேசுவதற்கு முயல்கிறேன்.
30 36 78 76 70 154
7. தமிழ்மொழியில் பேசும் ஆற்றல் கொண்டுள்ளது எனக்குப் பெருமையளிக்கிறது.
10 23 82 105 85 187
8. சரவாக்கில் தமிழ்மொழி அழிந்தாலும் தமிழ்ப் பண்பாடு நிலைத்திருக்கும் என நம்புகிறேன்.
35 53 52 80 60 132
9. தமிழ்மொழி தமிழின ஒற்றுமைக்கு உதவும்.
12 21 67 120 85 187
10. தமிழ்மொழி தமிழர்களின் அடையாளம் என்பதை உணர்கிறேன்.
18 26 101 75 80 176

கூச்சிங் தமிழர்கள் தமிழ்மொழியீது கொண்டுள்ள நேர்முறை மனப்பாங்கைக் கேட்கப்பட்ட 10 கேள்விகள் வாயிலாக விளங்கிக் கொள்ள முடியும். அதாவது, தமிழ்மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டுள்ளவர்களிடையே உள்ள மனப்பாங்கு, தமிழ்மொழியின் பயன்பாட்டிற்குச் சவாலாக உள்ளதா அல்லது ஏதுவாக உள்ளதா என்ற நிலையை ஓரளவு ஊகித்தறிய முடியும். அந்த வகையில் ஆய்வு முடிவுகளை ஒவ்வொன்றாகக் காண்போம்:

1.4.1.1 சரவாக் மாநிலச் சூழலில் தமிழ்மொழி தங்களுக்கு முக்கிய மொழியாக விளங்குகிறது என்ற எண்ணம் கொண்டிருப்பவர் 78% (172 பேர்) ஆவர். பொதுவாக, ஒரு மொழியின் உயிரோட்டம் அந்த மொழிக்கு உள்ள பொருளாதாரப் பலத்தைச் சார்ந்தே அமைந்திருக்கும் என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்து (Natalia Kasatkina, 2011). ஆனால் சரவாக் மாநிலத்தில் இந்நிலை சற்று மாறுபட்டு உள்ளது. எந்தவொரு பொருளாதாரப் பலம் இல்லாத நிலையிலும், வணிகவாய்ப்போ வேலைவாய்ப்போ இல்லாத நிலையிலும் சரவாக் மாநில தமிழர்களிடையே தமிழ்மொழி முக்கியம் என்ற சிந்தனை சரவாக் மாநிலத்தில் தமிழ்மொழி பயன்பாடு தொடர்ந்து நிலைத்திருக்கும் என்ற நம்பிக்கை மேலோங்கச் செய்யும் வண்ணம் அமைந்திருக்கிறது.

1.4.1.2 சரவாக் மாநிலத்தில் தமிழ்மொழி முக்கியம் என்ற கருத்துக்கு வலுசேர்க்கும் வண்ணம் பதிலளித்தவர்கள் அதன் பயன்பாட்டில் தொய்வு ஏற்பட்டுள்ளது என்ற கருத்தை எவ்வாறு அணுகியிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் தமிழ்மொழியின் தற்போதைய நிலை மேலும் புலப்படும். அதாவது தமிழ்மொழி பயன்பாட்டில் தொய்வு ஏற்பட்டுள்ளது எனும் கருத்தை 45% (99 பேர்) மட்டுமே ஏற்கின்றனர். அதாவது 55% இன்னும் தமிழ்மொழியின் பயன்பாட்டில் தொய்வு ஏற்படவில்லை. அது தொடர்ந்து பயன்படுத்தி வருகின்ற ஒரு மொழியாக விளங்குகின்றது என்ற கருத்தில் மிகவும் தீவிரமாக உள்ளனர். இருப்பினும், இந்தத் தொய்வு நிலை 45% அதாவது தங்கள் தேர்வு சற்று ஆபத்தான நிலையை நினைவுறுத்துகின்றது. இதன் வாயிலாக சரவாக் மாநிலத்தில் தமிழ்மொழி பயன்பாடும் அவர்களிடையே அமைந்துள்ள எண்ணமும் மொழித்தாவலை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருக்கிறது என்பது வெளிப்படுகின்றது.

1.4.1.3 மேற்காணும் இரண்டு கேள்விகளும் தமிழ்மொழி பயன்பாட்டினையும் அதன் முக்கியத்துவத்தையும் ஓரளவு வெளிப்படுத்தினாலும் நடைமுறையில் தமிழ்மொழியின் பயன்பாடு குறிப்பாகத் தங்கள் நண்பர்கள் வட்டத்தில் எவ்வாறு அமைந்துள்ளது என்பதை அறிய விழையும் சூழலில் தமிழ்மொழி பயன்பாட்டின் உண்மை நிலவரத்தை அறிந்துகொள்ள முடியும். இந்த அடிப்படையில் நண்பர்களிடம் பழகுவதற்குத் தமிழ்மொழி அவசியம் என்ற கேள்விக்கு 70% இசைந்துள்ளனர். இது எதைப் புலப்படுத்துகின்றது என்றால், இவர்களில்

பெரும்பாலானோர் தங்கள் நண்பர்களோடு உரையாடுவதற்குத் தமிழ்மொழியைப் பயன்படுத்துகின்றனர். ஒரு மொழியைத் தொடர்ந்து தற்காப்பதற்குக் குடும்பம், நண்பர்கள், சமயம், கல்வி போன்ற தளங்கள் (domains) முக்கியப் பங்காற்றுகின்றன (Fishman, 1972). அதன் அடிப்படையில் இந்த ஆய்வில் நண்பர்களிடம் பயன்பாட்டு மொழியாகத் தமிழ்மொழி பயன்படுத்தப்படுவது நல்லதொரு மனப்பாங்கை மட்டும் வெளிக்கொணரவில்லை. மாறாக, மொழியின் நிலைத்தன்மையையும் உறுதி செய்கிறது.

1.4.1.4 அதே வேளை, பிற இனத்தவர்கள் மத்தியில் தமிழ்மொழியில் பேசக்கூடிய நண்பர்களைச் சந்தித்து உரையாடும்வேளை தமிழ்மொழியில் பேசுவதற்குக் கூச்சப்படுவதாகத் தெரிவிக்கின்றனர் (70%). பல்லின மக்கள் வாழும் நாடுகளில் இவ்வாறான சூழலில் பிற இனத்தவரும் விளங்கிக் கொள்ளும் வண்ணம் பொதுவான ஒரு மொழியைப் பயன்படுத்துகின்றனர் (மலேசியச் சூழலில் ஆங்கிலம்/மலாய்). இருப்பினும், 30% தமிழ்மொழியைப் பயன்படுத்துவதாகத் தெரிவிக்கின்றனர். இதற்கு அவர்கள் கூறும் காரணம் தமிழ் நண்பர்களிடையே அவர்களுக்கு இருக்கின்ற நெருக்கம் காரணமாக வேறு ஒரு மொழியைத் தொடர்புமொழியாகக் கொள்கின்ற சூழலில் அந்நியமாக இருப்பதாகத் தெரிவிக்கின்றனர். மொழியின்மீது உள்ள உண்மையான மனப்பாங்கு இவ்வாறான கூற்றுகள்வழி வெளிப்படுவது இங்குக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய ஒன்றாக இருக்கிறது.

1.4.1.5 தமிழ்மொழியைத் தொடர்ந்து கற்பதில் ஆர்வம் காட்டியவர்கள் 78% (172 பேர்). இதில் 22% ஆர்வம் காட்டாதது அடிப்படையில் இந்த மொழியின்மீது அவர்களுக்கு இருக்கின்ற மனப்பாங்கு மட்டுமல்லாது தமிழ்மொழியைப் பயிலுவதற்கான வாய்ப்பும் வசதிகளும், குடும்பப் பின்னணி, சமூகப் பொருளாதார நிலை போன்ற பிற காரணிகளும் இடம்பெறுகின்றன. இருப்பினும், அதிகமானோர் வாய்புகளைக் காரணம் காட்டுவது சிந்திக்க வேண்டிய ஒன்றாக இருக்கிறது; இவர்கள் அனைவருக்கும் அடிப்படைத் தமிழறிவு (பேச்சுத் தமிழ்) இருக்கின்றது. இன்றைய கணினி உலகில் இணையத்தின் ஆற்றல்களுக்கு இடையே தமிழ்மொழியைக் கற்பதற்கு வாய்ப்பில்லை என்பது ஏற்புடைய ஒன்றாக அமையவில்லை. இருப்பினும், 78% ஆர்வம் காட்டுவது தாய்மொழி தற்காப்பதில் அவர்கள் ஆர்வம் காட்டுவதாகவே அமைகிறது. அதோடு தமிழ்மொழியைத் தொடர்ந்து கற்பதற்கு ஆர்வம் காட்டும் அதே சூழலில் அவர்கள் தமிழ்மொழியைக் கற்பதற்கு ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் சரவாக் இந்து கல்வி அறவாரிய (Yayasan Pelajaran Hindu Sarawak) ஏற்பாட்டில் நடைபெறுகின்ற தமிழ் வகுப்புகளும் தக்கச் சான்றாக அமைகிறது.

1.4.1.6 தமிழ்மொழியைச் சரளமாகப் பேச முயல்வோர் 68% (162 பேர்). அதாவது தமிழ்மொழியைக் கற்பதற்கு ஆர்வம் உண்டு என்று கூறுவோர் மத்தியில், அதற்கு ஈடாக இம்மொழியைச் சரளமாகப் பேச முயற்சி செய்வோரின் எண்ணிக்கையும் மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்றாகும். காரணம் அடிப்படையில் தமிழ்க்கல்வி கற்க வாய்ப்பில்லாதச் சூழலில் தங்களின் தாய்மொழியைத் தங்கள் அன்றாட வாழ்வில் பயன்பாட்டு மொழியாகக் கொண்டிருப்பது பாராட்டுதலுக்குரியதே. அதோடு நின்று விடாமல் இந்த மொழியைச் சரளமாகப் பேச இயலாத நிலையிலும் பேச முயற்சிசெய்யும் திறமானது தாய்மொழி தற்காத்தலில் மறுமலர்ச்சி காலக்கட்டமாகவும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். இவ்வகையில் சரவாக் மாநிலத்தில் தமிழர்கள் தமிழ்மொழியில் பேசுவதற்கு முனைப்பாக அமைவது சமய நடவடிக்கைகளும் பண்பாட்டு நடைமுறைகளும் ஆகும். ஆக, ஏதாவது ஒரு காரணத்திற்காகத் தமிழ்மொழியைச் சரளமாகப் பேசும் எண்ணம் சரவாக் மாநிலத்தில் தமிழ்மொழியின் நிலைத்தன்மையை மேலும் உறுதி செய்கின்றது.

1.4.1.7 இதனூடே தமிழ்மொழியில் ஆற்றல் கொண்டுள்ளது எனும் கேள்விக்கு 83% விழுக்காட்டினர் பெருமையளிக்கும் வகையில் உள்ளது என்று குறிப்பிட்டிருப்பது மேலும் அவர்களின் நேர்முறை மனப்பாங்கை வெளிப்படுத்துகின்றது. இந்தக் கேள்வி, முதல் இரண்டு கேள்விகளோடு நெருங்கியத் தொடர்புடையதாகும். அதாவது தமிழ்மொழியைக் கற்க ஆர்வம் காட்டுபவர்கள், அம்மொழியைச் சரளமாகப் பேச முயல்கிறவர்களைக் காட்டிலும் அதிகமானவர்கள் இம்மொழியில் பேசுவதற்குப் பெருமைப்படுவது இங்குக் கவனத்திற்கொள்ள

வேண்டிய ஒன்று. சிறுபான்மை மக்கள் வாழும் சூழலில் தங்கள் தாய்மொழியில் ஆற்றல் கொண்டுள்ளதும் அதற்காகப் பெருமைபடுவதும் தாய்மொழி தற்காப்பதில் ஊக்கப்படுத்தும் கருவியாக அமைகிறது. இந்த நேர்முறை மனப்பான்மை தாய்மொழி தற்காப்பதில் மிகவும் அடிப்படையாக அமைகிறது. தாய்மொழியில் பேசுவதைப் பெருமையாகக் கொள்ளவில்லையெனில் அடிப்படையில் அம்மொழி அந்தச் சமுதாயத்தினரிடையே பயன்பாட்டில் இருப்பது மிகவும் அரிது. அவ்வகையில் சரவாக் மாநிலத்தில் தமிழர்களிடையே காணப்படும் மொழிப் பெருமை பாராட்டுதலுக்குரியதாக அமைகிறது.

1.4.1.8 பொதுவாக மொழி அழிந்தால் பண்பாடு அழியும் என்பது அறிஞர்கள் கருத்து (Fishman, 1968). ஆனால், தற்கால அறிஞர்கள் சிலர் மொழி அழிந்தாலும் பண்பாடு காக்கப்படுகின்றது என்ற கருத்தைக் கொண்டிருக்கின்றனர் (David, 2011; Nambiar, 2007). சரவாக் தமிழர்களைப் பொருத்தமட்டில் தங்களின் தாய்மொழியைத் தற்காப்பதற்குப் பண்பாடு ஒரு முக்கியக் கருவியாக விளங்குகிறது. தங்களின் பண்பாட்டு நடவடிக்கைகள் மூலம் அதாவது சமய நடவடிக்கைகள் அல்லது பொங்கல், தீபாவளி போன்ற நடவடிக்கைகள் மூலம் தங்கள் தாய்மொழி பயன்பாட்டை நிலைநிறுத்துகின்றனர். அவ்வகையில் மொழி அழிந்தால் பண்பாடு அழியும் என்ற கருத்துக்கு 60% (132 பேர்) உடன்படுகின்றனர்; இதன் அடிப்படையில் சரவாக் மாநில தமிழர்கள் பண்பாட்டைக் காப்பதற்கு மொழியையும்; மொழியைக் காப்பதற்குப் பண்பாட்டையும் முக்கியக் கருவியாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். ஆக, இவ்வகையில் தமிழ்மொழி பயன்பாடு வரவேற்கத்தக்கதாகவே அமைகிறது.

1.4.1.9 தமிழின ஒற்றுமைக்குத் தமிழ்மொழியின் அவசியம் என்ற கருத்தினை 71% முன்வைக்கின்றனர். அதாவது சரவாக் பல்லின மக்களைக் கொண்டுள்ளது (27 இனங்கள்). அதில் 0.2% மக்கள் மட்டுமே இந்தியர்கள் (85% தமிழர்கள்) இருக்கின்றனர். ஆக சரவாக் தமிழர்கள் மத்தியில் தொடர்புமொழியாக இன்றும் தமிழ்மொழி இடம்பெற்றிருப்பது தமிழினத்தின் ஒற்றுமைக்கு மேலும் வலுச்சேர்க்கக்கூடிய ஒன்றாக அமைகிறது. அதன் அடிப்படையில் இவர்களின் மனப்பாங்கு நேர்முறையில் அமந்துள்ளது நல்லதொரு அறிகுறியாக விளங்குகிறது. தமிழ்மொழியில் பேசுவது அது தங்களுக்குரியது என்ற உணர்வு பொதுவாகச் சரவாக் மாநில தமிழர்களுக்கு உண்டு. இதைத்தான் மேற்குறிப்பிட்ட 71 விழுக்காடு குறிக்கின்றது. ஆக, தமிழ்மொழி பயன்பாட்டில் இதுவும் நேர்முறையான சிந்தனையின் வெளிப்பாடாக அமைகிறது.

1.4.1.10 தமிழ்மொழி தமிழர்களின் அடையாளம் என்பதை உணர்கிறேன். இது கேள்வி எண் 8-உடன் தொடர்புடையதாக இருக்கிறது. அதாவது பண்பாட்டு நடைமுறைகள் சரவாக் தமிழர்களின் உணர்வோடு ஒன்றிணைந்துவிட்ட ஒன்று. மேலும் தமிழர்கள் தங்களைத் தமிழர்கள் என அடையாளப்படுத்திக் கொள்வதற்குத் தமிழ்மொழி எந்தளவு முக்கியப் பங்காற்றுகின்றது என்பதை 80% அளித்த பதில் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது. அதாவது 176 பேர் சரவாக் மாநிலத்தில் தங்களை வேறு சமூகத்தினரிடமிருந்து வேறுபடுத்தி காட்டுவது தாங்கள் பேசுகின்ற தமிழ்மொழி என்பதில் மிகவும் தெளிவாக இருக்கின்றனர். ஆக, இதுவும் சரவாக் மாநிலத்தில் தமிழ்மொழி வேறுவதற்கு வழிவகுக்கிறது.

1.5 முடிவுரை

சரவாக் மாநில தமிழர்களைப் பொருத்தமட்டில் தமிழ்மொழிப் பயன்பாட்டில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவில் தாவல் ஏற்பட்டாலும் தங்கள் தாய்மொழியைத் தற்காப்பதில் ஆர்வமும் காட்டி வருகின்றனர். குறிப்பாக, இளைஞர்கள் மத்தியில் தமிழ்மொழிப் பயன்பாட்டில் சற்றுத் தொய்வு நிலை ஏற்பட்டாலும் அதனைத் தற்காப்பதற்குப் பல நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகின்றனர். இவையனைத்துக்கும் காரணமாக அமைவது இம்மொழியின் மீதுள்ள மனப்பாங்கு ஆகும். இந்த

மனப்பாங்கு நேர்முறையில் அமைந்தமையால் இம்மொழி சரவாக் மாநிலத்தில் பயன்பாட்டு மொழியாக இருப்பதை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. மொழி ஒருபுறம் இருக்க தங்களின் அடையாளத்தின் வெளிப்பாடாக இருக்கும் பண்பாட்டு நடைமுறைகளையும் விட்டுக்கொடுக்க அவர்கள் விரும்பவில்லை. ஆகையால் தங்களின் அன்றாட வாழ்வில் தமிழர்களின் அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தும் வண்ணம் தீவிரமாக இருந்து வருகின்றனர்.

குறிப்பு:

*1 - வன்மையாக மறுக்கிறேன்

2 - மறுக்கிறேன்

3 - ஆமோதிக்கிறேன்

4 - மிகவும் ஆமோதிக்கிறேன்

**% - 3 மற்றும் 4 எண்கள் தேர்வு ஆமோதிக்கின்ற நிலையைக் காட்டுவதால் இந்த இரண்டு எண்களையும் தேர்வு செய்த மொத்த எண்ணிக்கையைக் கூட்டி விழுக்காட்டிற்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது.

மேற்கோள் பட்டியல்

வாசுதேவன். (2013). உயிரோசை (02.10.2013).

<<http://www.uyirmai.com/Uyirosai/Contentdetails.aspx?cid=2552>>

Asmah, H. O. (1998). Language planning and image building: the case of Malay in Malaysia.

International journal of the sociology of language, 130(1), 49-66.

Baker, Colin. (1992). Attitudes and language. Clevedon, England: Multilingual Matter Ltd.

Baring, S., & Bampfylde, (2007). Malaysian heritage, a history of Sarawak under its two White Rrajahs. 1839-1908. (pp. 35-36). Kuala Lumpur: Synergy Media.

David, M. K. (2009). The importance of a historical perspective in language shift studies:

Focus on minority groups in uching. In 5th Indian Cultural Seminar (pp. 2-12). Kuching, Sarawak:

David, M.K dan Naji, I. (2000). 'Do minorities have to abandon their language? A Case

study of Malaysian Tamils'. The International Scope Review 2:3. 1-15. Retrieved from

<<http://wikibin.org/articles/the-international-scope-review.html>>

Department of Statistic Malaysia. (2010). Population distribution and basic

demographic characteristic report 2010. Retrieved from <<http://www.statistics.gov.my>>

Gill, S. K. (2005). Language policy in Malaysia: Reversing direction. Language Policy, 4(3), 241-260.

Fasold, R. (1984). The Sociolinguistics of society. (pp. 213). Oxford. Blackwell.

Fishman, J.A . (1972). Language in Sociocultural Change: Essays by Joshua A.Fishman.

Stanford University Pres.

Fishman, J. A. (1968). Sociolinguistic perspective on the study of bilingualism. Linguistics,

6(39), 21-49.

Lewis, P., Simon, G.F.(2009). Assessing endangerment: Expanding fishman's GIDS. Retrieved

from <http://www.lingv.ro/resources/scm_images/RRL-02-2010-Lewis.pdf>

Mohamad Subakir Mohd Yasin. (1998). Language Allegiance and Language Shift: A

Malaysian Case Study. Faculty of Language Studies, University Kebangsaan Malaysia, Kuala Lumpur.

Nadesan, S. (2013, May 15). Interview by Selvajothi Ramalingam []. Perception on Language

Use Among Tamils in Kuching.

Nambiar, M.K. (2007). Language shift in the Malaysian Malayalee community: A Study of

Intra-Group Variations. (Unpublished doctoral dissertation, University Malaya).

- Natalia Kasatkina.(2011).Language Shift and Maitenance among Russian Immigrants from the former Soviet Union, Arizona Working pepers in SLA & Teaching, vol 18, 35-54, Pastuhor State Academy.
- Nelde, P. H. (1987). Language contact means language conflict. Journal of Multilingual & Multicultural Development, 8(1-2), 33-42.
- Noriah, M & Nor Hashimah, H. (2012), Language Vitality of the Sihan Community in Sarawak, Malaysia. In Kemanusiaan Vol. 19, No. 1(pp. 59-86). Universiti Sains Malaysia
- Thilagavathi,S. (2008). Language Maintenance Strategies of the Malaysian Telugu Community, International Conference on Moribund Languages Cultures, (14-16 Oktober 2008: Petaling Jaya, Selangor)